

SILVIN SARDENKO :

DARITEV MOJEGA ŽIVLJENJA.

INTROITUS.

Morebiti vse bi lepše bilo,
ko bi v hramu okna si zagrnil
in srce bi Tebi govorilo ...
Ti bi videl — pa bi mi povrnil
za molitev blaženo plačilo.

A sedaj me boš drugače sodil,
ko nemirni čolnič čuvstev svojih
na očitno morje sem zavodil ...
Morebiti v teh bom novih bojih
blagoslov iz duše Tvoj preprodil.

A molčati vendar nisem hotel.
Videl sem, da mnogi se ljudje
v srcih svojih stresejo nevernih,
kadar Tvoje čujejo ime.

In povzdignil Tvojemu imenu
rad bi hvalo v neizmerni krog:
Naj neverna srca trepetajo,
naj spoznajo, da si Strašni Bog !

KYRIE.

S trohljivim prahom odeta
in z vlakenci stoternimi
na pusto grudo pripeta
po Tebi duša hrepeni.

Kdaj zadnje vlakence poči?
Kdaj oddrobi se prah poslednji?
Kdaj duh v ljubezni se vroči
s Teboj zedini, moj Vsevedni?

Jaz čakam svoje ločitve ...
tecite dnevi mi v zaton !
Jaz upam Tvoje združitve ...
O, Kyrie eleison !

GLORIA.

Tebe hvali stvarstvo celo,
Tebi sveti zvezd krdele,
Tebi glasni dan oznanja,
Tiha noč o Tebi sanja.

Tvoja vera zemljo zaljša
kakor cvetje vrh drevesa ;
upanje so tvoje vice
in ljubezen so nebesa ;
a pravica — Tvoj pekel.

Vedno prapor višje plava,
ko ga veter obletava ;
in zaman je vsako delo,
ki bi Tebi slavo vzelo.

Prerok Balaam med svetom
mnogokje se spet pojavlja :
Ko proklinja Tvojo slavo,
nehote jo blagoslavlja —
Ti si Solnce — mi smo prah !

CREDO.

Da so meni brza krila,
dvignil bi se na višine,
skril bi se med rajske trume,
kakor orel med pečine.